

Lai k raksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektā dienās un svētdienās.

UZVARAS CELŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr 142 (940)

Trešdien, 1956. g. 5. decembri

7. gads

Redakcija: Livānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Padomju konstitucija — visdemokratiskākā pasaule

5. decembrī pāriet 20 gadi, kopš VIII Ārkārtējais Vissavienības Padomju kongress pieņema jauno Padomju Socialistisko Republiku Savienības Konstituciju.

1936. gada PSRS Konstitucija bija kapitalisma verdzību nokrātījušās un jaunu sabiedrību uzcelšušās padomju tautas varonīgā darba rezultats un ar likumu apstiprināja faktu, ka PSR Savienībā uzvarējis socialismus.

Padomju tauta Komunistiskās partijas vadībā īsā laika posmā veica mūsu zemē grandiozus pārveidojumus. Mūsu Dzīmte no agrarās un atpalikušas zemes bija pārvērtusies par varenu lielvalsti ar attīstītu industriju un kolektīvu lauk-saimniecību. Bija radikali mainījies arī šķiru stāvoklis. Ekspluatatoru šķiras bija likvidētas.

Tas viss deva iespēju VIII Padomju kongresam ierakstīt Konstitucijā, ka PSRS politiskais pamats ir Darbaļaužu deputatu padomes, kas izaugušas un nostiprinājušās mužnieku un kapitalistu varas gāšanas un proletariata diktatūras izcīnīšanas rezultātā, bet tās ekonomiskais pamats — socialistiskā saimniecības sistema, kā arī ražošanas rīku un līdzekļu sabiedriskais ipašums.

Jaunās PSRS Konstitucijas piemēšanai bija milzīga starptautiska nozīme. Visas pasaules tautas ieraudzīja socialismā lielās priekšrocības, salīdzinot ar kapitalismu. Atšķirībā no buržuaziskajām konstitucijām Padomju Konstitucija ne tikvien deklarē darbaļaužu tiesības, bet arī garantē to realizēšanu ar materialiem līdzekļiem. Buržuaziskās konstitucijas aizsargā valdošo šķirtiesības, bet Padomju Konstitucija — darbaļaužu tiesības.

PSRS pilsoniem, teikts Konstitucijā, ir tiesības uz darbu. Mūsu zemē nav un nevar būt bezdarba. Ražošanā nodarbināto padomju cilvēku skaits palielinās ar katru gadu, aug viņu materiālā labklājība. Strādnieku un kalpotāju realā darba alga piektajā piecgadē vien pieauga par 39 procentiem, bet kolhoznieku ienākumi — par 50 procentiem. Padomju cilvēki sākuši dzīvot labāk. Par to liecina, piemēram, šāds fakts, ja pirms revolucionās iedzīvotāju vidējais mūža ilgums Krievijā bija 32 gadi, tad 1927. gadā tas sasniedza 44 gadi, bet patlaban ir 64 gadi.

Konstitucijā teikts, ka PSRS pilsoniem ir tiesības uz atpūtu. Strādniekiem un kalpotājiem mūsu zemē no-

teikta astoņu stundu darba diena, bet 1957. gadā darba dienas ilgums būs septīnas stundas. Pirmssvētku dienā un sestdienās darba diena ilgst sešas stundas. Darba lauds ik gadus saņem atvainījumu un arī par šī atvainījuma laiku viņiem izmaksā algu. Viņu rīcībā nodots plašs sanatoriju un atpūtas namu tīkls.

Kādā no Konstitucijas pantiem rakstīts, ka padomju laudīm ir tiesības uz materiālo nodrošinājumu vecumdienās, kā arī slimības un darba spēju zaudēšanas gadījumā. Pensijām valsts asīgnē mīlīzīgu līdzekļus. Šie asīgnējumi sevišķi palielinātagad, pēc jaunā valsts pensiju likuma pieņemšanas.

Visiem padomju pilsoniem ir tiesības uz izglītību. PSR Savienībā jau sen noteikta vispārēja septīnu klasu izglītība, bet tuvākajā laikā pārīešim uz vispārēju vidējo izglītību. Atcelta mācību māksla vidusskolu vecāko klašu skolēniem, kā arī augstskolu studentiem un technikumu audzēkņiem. Patlaban padomju augstskolās un technikumos klātienē un neklātienē mācās ap četri miljoni cilvēku. Studentu skaits PSR Savienībā vairāk nekā divkārtīgi pārsniedz visu Eiropas kapitalistisko zemju studentu kopskaitu.

Kopš tā laika, kad tika pieņemta jaunā Konstitucija, mūsu zemē notikušas jo liejas pārmaiņas. Lai gan mūsu valstij otrs pasaules karš nodarīja milzīgus zaudējumus, padomju laudīs sekmīgi ceļ komunistisko sabiedrību. PSRS tagad pārspēj pirmsrevolucijas Krieviju tērauda ražošanā 11 reizes, naftas ieguvē — 9 reizes, oglu ieguvē — 15 reizes, elektroenerģijas ražošanā — gan drīz 100 reizes. Mūsu rūpniecība ražo 30 reizes vairāk produkcijas nekā 1913. gadā. Jūtami panākumi pēdējos gados gūti lauk-saimniecībā. Kolchozi un padomju saimniecības šogad ievākuši tādu labības daudzumu, kāds nav ievākts nekad visā Padomju varas pastāvēšanas laikā.

Mūsu tauta ir cieši apņēmusies izpildīt PSKP XX kongresa vēsturiskos norādījumus, sekmīgi veikt PSRS galveno ekonomisko uzdevumu — panākt un pārspēt visattīstītākas kapitalistiskās zemes produkcijas ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Lai to realizētu, katram padomju cilvēkam jāpilda savi Konstitucijā paredzētie piemākumi, jācēl darba disciplīna, kā acuraugs jāsargā sabiedrīkās ipašums, jāstiprina so-

cialistiskā iekārta. Šā gada 2. decembrī notika atskaites-vēlēšanu sapulce, kas apsprieda partijas rajona komitejas pārskatu, ievēlēja jaunu rajona komitejas un revizijas komisijas sastāvu.

Cīnā par tālāko kolchozu organizatoriski — saimniecīko nostiprināšanu un par lauksaimniecības produkcijas palielināšanu, rajona partijas komitejas un visas rajona partijas organizacijas svarīgākais uzdevums bija kolchozu saimniecīski — organizatoriskā nostiprināšana un rūpniecības produkcijas celšana.

Lauksaimniecības arteji „Nākotne“, „Zelta vārpa“, Staļina vārda nosauktais, „Darbs“ un citi, tāpat arī rūpniecības uzņēmumi guvusi ievērojamus panākumus. Taču visumā mēs vēl neesam sasnieguši vajadzīgos rezultatus, sevišķi pie na un daudzos kolchozos arī gaļas ražošanā. Par to arī runāja debatēs daudzi partijas biedri.

Graudkopība

Iz zināms, ka graudkopība — visas lauksaimniecības ražošanas pamats. Neatrisinot šo uzdevumu nav iespējams gūt labus panākumus lopkopībā, teica b. Braslavets un uzsvēra, ka 1960. gadā graudu ražošana mums ir jāpalielina 3,6 reizes. Šis uzdevums ir viegli atrisināms, ja katrā kolchozā būs nodrošināta nemazāk kā 10 centneru liela raža no katra hektara, kas jau sasniegts tādos kolchozos, kā „Nākotne“, „Darbs“, „Zelta vārpa“ un Staļina vārda nosauktajā.

Par graudaugu ražām un iespējām tās celt runāja komunisti bb. V. Ivanovs (MTS traktoru brigades brigadieris), N. Bravins (rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs) un I. Kalvāns (Staļina vārda nosauktā kolchoza priekšsēdētājs).

Lopkopība

1. oktobrī noslēgtais lopkopības gads parādīja, ka partijas uzdevums par lopkopības produkcijas ražošanu pildās neapmierinoši. Piena brutto izslaukums gada laikā pieaudzēs tikai par 4,7 procentiem. Tas izskaidrojams ar to, ka daudzi kolchozi pielaida piena izslaukumu un slaucamo govju skaita samazināšanos. Piena izslaukums oktobrī palielinājies tikai par 37 tonām, salīdzinot ar pagājušā gada šo pašu periodu. Bet 9 kolchozos pat samazinājies.

Nedaudz labāk ir ar galas ražošanu. Piemēram, šogad galas saražots par 70 tonām vairāk nekā pagājušā gadā. Mums ir arī galas ražošanas kolchozi — pirmrindnieki, lūk Čapajeva vārda nosauktā kolchozā uz 100 ha arāzemes saražots 26

LKP Livānu rajona organizacijas atskaites un vēlēšanu sapulce

centneri cūkgajās. Labus rezultatus šajā saimniecības nozarē sasniedza arī „Brīvais zemnieks“, „Darbs“ un Staļina vārda nosauktais artelis. Taču tādi kolchozi kā „Cīna“, „Strauts“, Kalīnīna vārda nosauktais un daži citi kolchozi cūkgajās ražošanā vēl tomēr atpaliek.

Panākumus lemj cilvēki — prasmīgi kadri, — teica referents, tāpēc plašāk ir jāpielieto materiālās ieinteresētības princips, jāmāca un jāgatavo kadri.

Par to, kāds stāvoklis ir kolchozos ar lopkopību un kādas ir iespējas kāpināt tās produktivitati, runāja komunists b. Melderis (kolchoza „Cīna“ priekšsēdētājs), kas kritizēja partijas komiteju par to, ka pēdējā neorganizē komplekso brigāžu brigadieru seminarus, b. Pastars (Majenkovā vārda nosauktā kolchoza priekšsēdētājs) kritizēja MTS, jo, lūk, lopu automatisķā dzirdināšana vēl šodien nav darba kārtībā.

Techniskās kulturas

Pieredze rāda, teica b. Braslavets, ka techniskās kulturas (lini, cukurbītes) nav iespējams audzēt bez posmiem. Taču dažos kolchozos linu posmi bija pavismā likvidēti, kas negatīvi ietekmēja linu sēju, kopšanu, novākšanu un apstrādi. Tāpēc nepieciešams atjaunot linu un cukurbīšu posmus, plaši pielietojot materiālu ieinteresētību.

Par linu produkcijas nodrošināšanu gaitu runāja komunists b. Korņjenko (linu sagādes punkta vadītājs) un pārmeta kolchozam „Molodaja gvardija“. Lepina vārda nosauktajam par to, ka pēdējos, kaut gan linu produkcija sagatavota, nenodod to valstij. Par šo visenesīgāko lauksaimniecības kulturu runāja arī vairāki citi komunisti.

Politmasu darbs

Zināmus panākumus partijas organizacija guvusi masu politiskajā darbā. Svarīgu vietu propagandas darbā iepēm lekcijas un referati, taču lekciju un referatu nolasīts maz,

sevišķi kolchozos un brigādēs.

Daudz labāka un mērķtiecīgākā kļuvusi socialistiskā sacensība. Vairumā kolchozos ik mēnešus tiek rezumēti socialistiskās sacensības rezultati, bet arvien vēl neapmierinoši nostādīta uzskatāmā agitacija. Slikti ir ar preses izplatīšanu 1957. gadam. Daudzas partijas pirmorganizacijas atstāja novārtā šo svarīgo darba iecirkni, bet tādi kā bb. Gaševs un Pastars nav pasūtījuši nevienu avīzi. Ne visās partijas pirmorganizācijās sekmīgi nostādīts partijas izglītības darbs.

* * *

Partijas rajona sapulce, atzinusi rajona komitejas darbu par apmierinošu, ievēlēja jaunu rajona komitejas sastāvu un revizijas komisiju.

Partijas organizacijas turpmākā darba uzlabošanai sapulce pieņēma plašu lēnumu.

Notika pirmais partijas rajona komitejas plenums, kas par rajona komitejas pirmo sekretaru ievēlēja b. Braslavetu, par otro — b. Beluku un par sekretaru MTS zonā — b. Aviku.

Plenums apstiprināja arī nodaļu vadītājus.

Kad komjaunieši sapulcē klusē

Rajona izpildu komitejas komjaunatnes pirmorganizacijā ir 16 biedri — vairākums atbildīgi izpildu komitejas un tās nodaļu darbinieki. No tā, kā savus pienākumus veic katrais komjaunietis, lielā mērā atkarīga nodaļu darba savlaicīga veikšana. Komjaunatnes organizacijai ir visas iespējas būt vienai no aktivākajām rajona organizacijām. Tomēr tas tā nav.

Lai gan visi komjaunieši izteikuši vēlēšanos celt savu politisko zināšanu līmeni, stādējot tekošo politiku, tomēr nodarbības komjaunieši bieži nepamatoti kavē, reti notiek biedru sapulces un arī notikušajās sapulcēs vairums komjauniešu klusē. Vai tiešām komjauniešiem nav par krunāt sapulcēs?

Tāds stāvoklis izveidojies tāpēc, ka komjaunieši nav pilnīgi iekļauti organizacijas darbā, komjaunatnes uzdevumus saņem no gadījuma uz gadījumu, apspriežamie jautājumi nav saistoši, komjaunat-

nes pirmorganizacijas komiteja maz interesējas par komjauniešu darbu, viņu domām un vēlēšanos.

Ir daudz iespēju padarīt pirmorganizacijas darbu interesantu.

Kāpēc gan izpildu komitejas komjaunieši kopā ar kulturas nodaļas komjauniešiem un jauniešiem nevarētu sagatavot labus pašdarbības priekšnesumus, interesantu referatu un izbraukt uz kolchozu? Tas ir pilnīgi komjauniešu spēkos un tā arī jādara. Šo pasākumu ar interesi atbalstīs visi komjaunieši un jaunieši, līdz ar to darbs būs interesantāks. Nepieciešama tikai pirmorganizacijas komitejas ikdienas vadība.

Organizacijas darbs būs interesants arī tad, ja biežāk rīkos atklātās sapulces, apspriedīs tajās rūpīgi sagatavotus un pārdomātus teoretiķos jautājumus, piemēram, par komjauniešu un jauniešu uzvedību kulturas un sabiedriskajās vietās, jo taču ir vēl

gadījumi, kad viens otrs nodalas jaunietis kulturas namā „stilojas”, parādās tur iereibis. Tāpat var sarīkot lasīto grāmatu un redzēto kinofilmu apspriešanu.

Komjaunatnes organizacijai jānodobina ciešas saites ar kolchozu komjaunatnes organizacijām. Šajā darbā lielu palīdzību var sniegt tādi atbildīgi darbinieki komjaunieši, kā Kokoriša, Ēglītis un citi, kas bieži izbrauc uz kolchoziem par saimnieciskajiem jautājumiem, varētu painteresēties arī par kolchozu komjaunatnes pirmorganizaciju darbu, palīdzot uz vietas novērst to darbā atklātos trūkumus. Visciešākās rajona izpildu komitejas komjauniešu un jauniešu saites nodibināsies ar kolchoza komjauniešiem, protams, izbraucot uz vietām ar pašdarbības priekšnesumiem.

Nepieciešams panākt tādu stāvokli, lai katrs komjauniešs regulari saņemtu uzdevumu, lai nestu atbildību par dotā uzdevuma izpildi.

Arī pašiem komjauniešiem vairāk jāpaintedējas par organizacijas darbu, kopīgiem spēkiem jāpadara tas saistošs, tad arī sapulcēs nebūs jāklūs.

K. Nelegalis

Gatavojeties Vispasaules jaunatnes festivalam

Visās mūsu Dzimtenes mālās, visās rūpniecībās, kolchozos un skolās, visur jaunatne gatavojas VI Vispasaules studentu un jaunatnes festivalem.

27. novembrī Līvānu spirta rūpniecas komjaunieši savā sapulcē nolēma decembra pirmajās dienās kopā ar Līvānu rajona rūpkombinata jaunie-

šiem rīkot mākslinieciskās pašdarbības vakaru, veltītu festivalam.

Izvēlētajai orgkomitejai ar sekretari b. Ušpeli priekšgalā daudz organizatoriska darba, daudz jāveic, lai patiešām vakaru varētu nosaukt par atpūtas vakaru.

Komjaunatnes pirmorganiza-

cijām ir pa spēkam to izdarīt, jo viņu rindās ir daudz komjauniešu, bet vakara uzdevumos var iesaistīt visus jauniešus.

Pasākums teicams un komjauniešiem jāpierāda darbos, ka pieņemtais lēmums nav domāts tikai ierakstīšanai papīros, bet gan izvešanai dzīvē.

J. Dominieks

Skolu dzīve

Sacenšoties par nosaukumu «Labākā klase»

dzirdamas vestibilā un zālē. „Labīt!” sveicina kāda vidusskolniece garāmejošo 5. klases zēnu. Uzrunātais vēl nepaspēj atbildēt, kad klāt dežurants: „Uzvārds un klasē...”

Šim pasākumam ir necerēti lieli panākumi cīņā ar visu negativo skolēnu dzīvē. Viliņošas arī balvas uzvarētājiem.

Draudzība nostiprinās

Draudzība — tas ir vārds, ar kuru saistās daudz cēlujūtu un cildenu notikumu. Uz labiem draugiem var paļauties vienmēr un visur.

Starp Līvānu I vidusskolu un Rudzētu vidusskolu draudzība sākās pagājušajā gadā, kad, atsaucoties uz Rudzētu vidusskolas fizkulturiešu ainājumu, uz Rudzētiem aizbrauca Līvānu I vidusskolas sporta spēļu sekcijas biedri.

Šā gada II mācību ceturšnī Līvānu I vidusskolas sportisti ieradās vēl reiz uz volejbola sacensībām, bet Rudzēnieki savukārt viesojās Līvānos, kur sacentās ar 1. vidusskolas skolēniem šachā un dambretē. Visos šajos sporta sarīkojumos vienmēr laime uzsmaidījusi Rudzētu vidusskolniekiem. Volejbolā viņi uzvarēja, nezaudējot nevienu setu. Arī šachā un dambretē sacensības riteja loti spraigi: no 15 partijām tikai

viena beidzās neizšķirti. Šacha un dambretes sacensību kopvērtējumā ar rezultatu 3:0 uzvarēja Rudzētu zēnu un meiteņu izlase. Veiksmīgākie šai turnīrā bija K. Podnieks un V. Pastars (abi Rudzētu vidusskola), kā arī A. Kalvāns (Līvānu I vidusskola).

Par to, ka abu skolu skolēnu starpā īsta draudzība, liecina kaut vai tas, ka rudzēnieki, sagaidot viesus, bija sagatavojuši mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumus un uzveda tos. Kad Līvānos viesojās Rudzētu vidusskolas fizkulturieši, viņi tika ielūgti uz lielā krievu zinātnieka Lomonosova atcerē rīkoto vakaru. Vakarā savstarpejās pārrunās abu skolu skolēni nolēma, ka turpmāk neaprobežosies tikai ar sacensību sportā, bet apmainīsies arī ar mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumiem.

P. Mozuls

Slikti ka nav sadarbības

(No rajona remontu un celtniecības kantora vietējās komitejas atskaites-vēlēšanu sapulces)

Nesen notikušā rajona remontu-celtniecības kantora, komunalu uzņēmumu kombinata un Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības apvienoto arodorganizaciju vietējās komitejas atskaites-vēlēšanu sapulce parādīja, ka šī organizacija ir viena no spēcīgākajām rajonā. Atskaites periodā vietējā komiteja un organizacijas biedri ir spējuši izšķirt ne vienu vien jautājumu par savu uzņēmumu strādnieku darba un sadzīves apstākļu uzlabošanu.

Arodorganizacijas biedru kopsapulce nevarēja neatztīt, ka vietējā komiteja ir pastādījusi krietni un savu uzdevumu vēlēšanās ne veikusi ne slikti.

Tomēr vienlaikus sapulcē atklājās arī vietējās komitejas un arodorganizacijas darbā negatīv puse, kas, ja ne pilnīgi, tad katrā ziņā lielākoties ir visu trūkumu un neveiksmju cēlonis. Zināms, ka, lai labi veiktos jebkurš darbs vai pasākums, nepieciešama saliedētība, bet to skaidri jūtams sadarbības trūkums starp celtniekam, komunalu uzņēmumu kombinata laudīm un ugunsdzēsējiem. Dažreiz vienu otru jautājumu izdodas saskaņot tikai ar lielām grūtībām, vai arī neizdodas nemaz. Pie tam organizacijā atsevišķi izdalās administratīvie darbinieki un strādnieki. Rezultātā dažreiz pie labākās gribas organizacija nevar izpildīt pieņemtos lēmumus, nevar tāpēc, ka administracija to izpildī neatbalsta. Nemsim kaut vai šādu piemēru: arodorganizacija vairākkārt ir norādījusi, ka remontu-celtniecības kantora darbīcās darba apstākļi netuvu neatbilst prasībām. Pieņemti vairāki lēmumi, lai trūkumus novērstu, bet ko tas līdz Kantora vadība par to neliekas ne zinis.

Par darba aizsardzībai veltītu pasākumu izvešanu jārūpējas tieši administracijai. Taču remontu-celtniecības kantora priekšnieks b. Jepifanovs, runājot sapulcē, izteicās apmēram tā:

— Kāpēc visi šādi sīki trūkumi netiek norādīti darba gaitā? Neviens nepateica, ka noliktavā ir ventilatori, kurus var izmantot darbīcas vēdināšanai. Kāpēc neteica, ka garažā nekur nederīga remontbedre, ka laudis uz objektu nevar strādāt caurvēja dēļ, kas rodas neiestiklotu rezultātā, kāpēc par visu to jāklaigā sapulcē, ja vārēja iztikt tāpat.

Te jāsaka, ka vietējā komiteja par to neklusēja arī agrāk, pie tam neviens taču nevarēja iedomāties, un ne tikai iedomāties, bet neviens tam neticēs, ka vadītājs triju mēnešu laikā netika ne reizes iegriezies darbīcas, garažā,

Jaunievēlētajai vietējai komitejai pie kolektiva nostiprināšanas jāpiestrādā pirmās kārtām, tad arī pārējie pasākumi būs veicami daudz raitāk.

A. Staris

RAJONA DARBALAUDIS!

Neaizmirstiet atjaunot abonementus

uz rajona laikrakstu

„UZVARAS CELŠ“

Parakstīties 1957. gadam pēdējais laiks!

Redaktore H. JEROFEJEVA